BIBLIOTECA „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

Anul al 55-lea
12 Pagini

EXEMPLARUL | In România: 3 lei | In străinătate: 6 lei

Nr. 203 Vineri 29 Iulie 1938
12 Pagini P IIII

Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării dir. G-le P. ⅄. T. No. 120.288/932

ABONAMENTE IN ȚARA Lei 200 pe 3 luni Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80 In străinătate în raport cu tariful poștal și valuta

UNIVERSUL

ABONAMENTE IN ȚARA pe un an la UNIVERSUL COPIILOR ZIARUL CĂLĂTORIILOR, VESELIA, RADIO UNIV. și UNIV. LITERAR câte 220 lei ILUSTR. ROMÂNĂ și UNIV.-SPORT câte 500 lei

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar: „UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

CELE DIN URMA ȘTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BUCUREȘTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACȚIE: 3.30.15

DIRECTOR ȘI ADMINISTRATOR DELEGAT
STELIAN POPESCU

Organizarea flotei noastre particulare

Deși țara românească a fost blagoslovită de Dumnezeu cu cele mai întinse și mai lesnicioase drumuri de apă, nu se poate spune că diriguitorii noștri din trecut au prețuit cum se cuvine această situație excepțională, ca să tragă de pe urma ei toate foloasele îndreptățite.

Dacă ne-am opri numai la avantajele pe care ni le oferă Dunărea, care, și ca întindere navigabilă și ca valoare a regiunii europene pe care o străbate, este socotită pe drept cuvânt cel mai important dintre cele trei mari fluvii ale continentului, ar fi deajuns ca să măsurăm posibilitățile de valorificare ce ne stăteau la îndemână. Într'adevăr, din lungimea totală de circa 3000 km. a cursului dunărean, România deține cea mai mare porțiune: 1.100 km. (pe malul stâng), dintre care 350 km. pe ambele maluri; iar după noi vine Germania, care, în urma Anschlussului, câștigând și aportul dunărean al Austriei de circa 350 km., deține azi în total cam 1000 km.

Poziția noastră, însă, este cu deosebire favorizată prin faptul că deținem partea care oferă cea mai mare capacitate navigabilă și în special Dunărea maritimă și gurile Dunării.

Ei bine, în ciuda acestei poziții, într'adevăr de invidiat, România se clasifică în urma celorlalte state dunărene, în ce privește flota fluvială de care dispune. Această flotă nu-i ajunge să transporte decât abia o treime din tonajul mărfurilor exportate pe vasele fluviale, pentru rest servindu-se de vase străine. In 1937, de ex., din totalul de 3.155.692 tone ieșite din țară pe vase fluviale, numai 1.138.235 tone au fost transportate cu vase sub pavilion român.

Iar în ce privește transportul petrolului, avem o situație și mai proastă, întrucât, din totalul de 905.665 tone exportate pe vase fluviale, numai pentru 129.056 tone s'au folosit vasele românești, în timp ce vaselor germane le-au revenit 182.000 tone, iar celor austriace 82.424 tone, adică, împreună: 263.458 tone.

„Aci nu e vorba — **cum prea bine grăește apelul-program lansat la Brăila** — numai de interesele noastre personale, ca proprietari de vase, ci de marele rost pe care vasele noastre îl au în economia țării. Trebue să facem să se știe, că înaintea oricării pretenții[illegible] de ordin și de interes individual, toate aceste vase la un loc formează în primul rând flota particulară de comerț a României, patrimoniu și utilaj național, a cărei menire prezentă și viitoare este mult superioară condițiunilor ce-i sunt rezervate azi".

Rămâne acum, ca și cei în drept să scruteze tot atât de serios datele problemei și să susție efectiv și neîntrerupt silințele inițiativei particulare pentru consolidarea și propășirea flotei comerciale din apele românești.

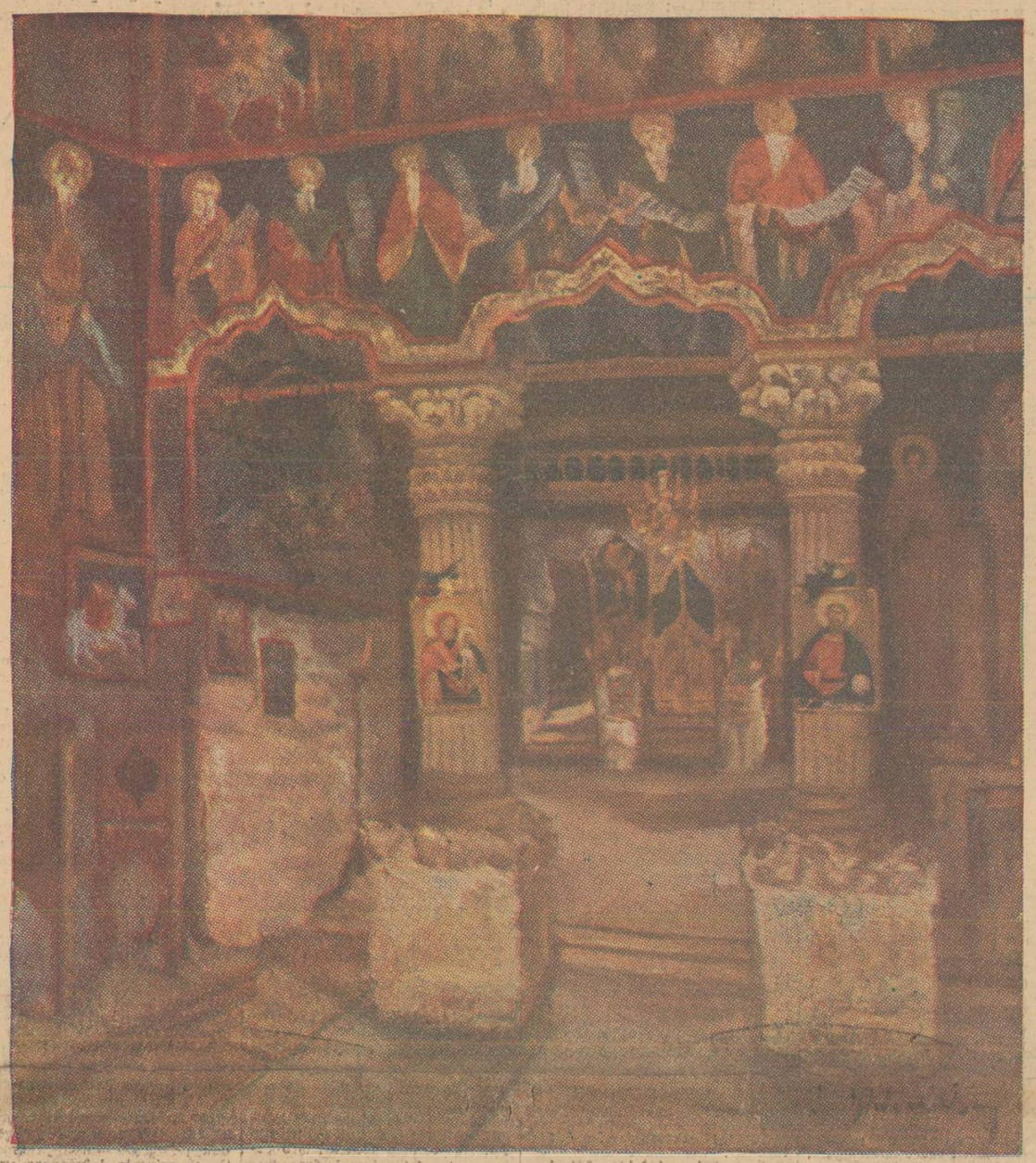

INTERIORUL BISERICEI SCĂENI (ARGEȘ) — *ELISA GHIOCULESCU*

CHIRURGIA SALVATOARE

In Dolj, în Prahova, în Ialomița, în Buzău ori în Capitală, judecătorii de instrucție, potrivit indicațiunilor ministerelor de interne și justiție, lucrează pe capete la lămurirea punctelor mai mult decât suspecte din gestiunea celor cari au administrat avutul public.

S'au făcut arestări, s'au confirmat mandate și instrucția urmează într'un ritm accelerat pe drumul sancțiunilor cari vor avea ca efect nu numai pedepsirea necinstiților, dar acea drastică exemplificare menită să tae pe viitor pofta oricui ar fi ispitit să-și însușească averea colectivității.

Era înainte de război o mentalitate specială creiată și întreținută de vinovați și sprijinitorii lor, grație cărei mentalități se socotea mai nimerit să se mușamalizeze o afacere urâtă, decât... „să ne facem de râsul streinătății".

Această gogoriță nu mai prinde astăzi. In orice țară din lume se pot comite fraude, nu există în vreun stat administrație publică absolut fără greș și tâlhari sunt pretutindeni, chiar și în țările cu civilizație milenară.

Dar forța de rezistență a unui popor, sănătatea morală a unui stat tânăr, stau tocmai în puterea de reacțiune împotriva virusului necinstei și în dârzenia de a distruge radical putregaiul, cuibărit în vreun coltișor al complicatului aparat administrativ.

In îndeplinirea misiunei sale de îndrumător al opiniei publice și apărător al virtuților unui neam muncitor și cinstit, un ziar nu înregistrează cu plăcere numeroasele cazuri de prevaricațiuni, fraude și traficuri, dar face operă de medicină socială scoțând în evidență faptul că intervenția chirurgului judecătoresc împiedecă întinderea pecinginei, însănătoșind administrația publică, amenințată de contagiunea relelor exemple.

Patrimoniul public al unei țări atât de bogate încât toți locuitorii ei harnici ar trebui să trăiască în belșug, se irosea mereu, grație faptului că lacomii stabiliseră o reciprocă toleranță și o permanentă absență a sancțiunilor, pentru isprăvile acoperite doar cu o pojghiță de legalitate.

Din această cauză zecile de cerințe ale unui stat, în epoca refacerii și consolidării au fost amânate și nesatisfăcute, pentrucă fondurile mergeau să îmbogățească pe cei cari, disprețuind munca cinstită, găseau mult mai comod mijlocul de a se procopsi jăcmănind visteriile publice.

De aci, din acest punct, pornește răul pe care noi l-am semnalat la vreme, cerând mereu conducătorilor să aplice sancțiunea de rigoare împotriva celor cari făceau confuzie între visteria țării și buzunarele lor.

Cei cari n'au înțeles acest elementar comandament în conducere, cei cari socoteau că sistemul poate continua la infinit, cei cari au statuat reciproca evitare a sancțiunilor, ei au măcinat prestigiul și au zguduit, singuri, stâlpii templului unde oficiau sacerdoții politici învestmântați cu grija apărării intereselor generale.

Trebuia să se sfârșească odată obiceiul ca paznicii puși să apere avutul comun să se considere stăpâni ai acestui patrimoniu și să și-l însușească, ori să-l împartă între ei, după pofta inimii.

Oricât de bogată ar fi o țară, ea nu poate închide la infinit ochii pe drumul ce ducea spre ruină sigură.

Țara nu mai închide ochii, privește cum justiția închide pe tâlhari și așteaptă măsuri drepte, fără persecuții și fără excepții, generalizate în toate domeniile unde persistă încă vreascurile afacerismului și ale traficului de influență.

Pentrucă numai astfel operația chirurgului judecătoresc va aduce însănătoșirea morală mult așteptată!

I. VION

SCRISORI DIN ROMA

Rasismul italian

de N. de ALDISIO

Roma, Iulie

După cum au anunțat telegramele, un grup de profesori dela universitățile italiene au fost însărcinați de către ministrul culturii populare să examineze problema raselor și să se pronunțe, spre a se fixa în această privință poziția fascismului. Raportul redactat în acest scop, și care a apărut la 14 Iulie, cuprinzând zece puncte, rezumă o teorie, ale cărei concluzii sunt interesante de subliniat. Dacă e adevărat că „existența raselor" e reprezentată prin masse impunătoare de indivizi, asemănătoare din punct de vedere ale caracterului lor fizic și psihologic ereditar, alcătuind unități diferite, ar fi inexact să se afirme că există rase superioare și inferioare. „Grupurile minore" nordice, mediteraneene, dinarice, între altele sunt acelea care, spre deosebire de „grupurile majore", care n'au decât puține caractere comune, constitue adevăratele rase din punct de vedere biologic. Intr'adevăr, concepția fascistă a rasei se bizue, absolut numai pe date biologice și nu ține seama de considerații istorice, linguistice, religioase, care se pot aplica popoarelor și națiunilor. Căci dacă, de pildă, italienii se deosebesc de francezi, de germani, de turci, de greci, aceasta nu e numai din cauză că au o limbă și o istorie diferită, ci din pricină că constituția de rasă a acestor popoare e diferită de a lor.

Documentul în chestiune susține că populația italiană de astăzi, ca și civilizația ei, e, în mare parte, de origină ariană, căci ea locuește în peninsulă de mii de ani. După invaziile longobarzilor, n'au mai fost, în Italia, mișcări de popoare, susceptibile, prin importanța lor, să modifice fizionomia „de rase" a națiunii. In orice caz, populația italiană conservă în momentul de față, cel puțin în linii generale, aceiaș compoziție de rasă pe care o prezenta acum o mie de ani. Există deci, proclamă savanții fasciști, „o rasă pur italiană". Enunțare care nu se bazează pe o confuzie oarecare între concepția biologică și concepția istorică și linguistică, ci pe înrudirea de sânge, care face că italienii de astăzi sunt adevărați descendenți ai populațiilor care au locuit te-

(Continuare in pag. 2-a)

PAGUBELE PRICINUITE DE CUTREMURUL DIN GRECIA

Atena, 26 (Rador). — Iată bilanțul pagubelor pricinuite de recentul cutremur din regiunea Oropos: 1340 case avariate, dintre cari 529 complect distruse.

Pentru construcția acestora din urmă și pentru repararea celorlalte se vor cheltui 30 milioane de drahme.

Totalul pagubelor este evaluat la 60 milioane de drahme.

Mediațiunea britanică

xx

Situația internațională pare iarăși luminată de o speranță. Este vorba de o probabilă mediațiune engleză pornită dintr'un sentiment de prietenie, pentru găsirea unei soluțiuni definitive în problema germanilor sudeți.

Odată cu constatarea, pe care nu putem să nu o facem, că asemenea aparențe de înseninări ale orizontului internațional s'au mai arătat fără ca ele să fi fost urmate de realizări concrete ori de soluții definitive, trebue să recunoaștem importanța deosebită a evenimentului, dacă într'adevăr mediațiunea engleză se va putea bucura de concursul ambelor părți și mai ales dacă ea va reuși. Opinia publică mondială este saturată de știri pesimiste, viața economică a tuturor țărilor este de prea îndelungată vreme stânjenită de tot felul de îngrijorări și e atâta zgomot de arme în atmosferă, încât e firesc ca cea mai slabă aparență de destindere internațională să nască iluzii și să redea încrederea în cumințenia oamenilor. De altfel această stare sufletească a opiniei publice mondiale, dispusă spre normalizarea vieții internaționale și ostilă spiritului agresiv, constitue un element psihologic din cele mai puternice și absolut necesar pentru triumful ideei de pace. De el s'a împiedicat în drumul ei politica agresivă și în numele lui sforțările politicii de pace, cu toate incontestabilele ei slăbiciuni și înfrângeri, a putut totuși împiedica, până acum, o mai mare agravare a situației internaționale.

Din acest punct de vedere, desigur și mediațiunea engleză în conflictul dintre Germania și Cehoslovacia, pe chestiunea cetățenilor cehoslovaci de origină germană, se va bucura de o atmosferă favorabilă pe care dorința de pace a celor mai multe dintre popoarele europene o întreține și care poate servi oamenilor de bunăvoință drept izvor de energie în acțiunea lor internațională.

Considerată din punct de vedere politic, intervenția Angliei într'o afacere de ordin strict intern a unui stat străin, nu poate avea decât un caracter de serviciu pur amical și nu poate fi făcută de cât cu asentimentul nesilit al statului străin care rămâne suveran asupra tutulor chestiunilor sale interne. Cunoscută fiind scrupulositatea și prudența politicii engleze, nu poate fi îndoială că guvernul din Londra, n'a pornit pe această cale decât cu intențiunea amicală și cu dorința de a-și pune bunele oficii în serviciul unei cauze, care cu tot caracterul ei strict intern, dacă nu ar fi soluționată în mod pacinic ar degenera într'un conflict internațional și ar primejdui astfel pacea europeană. Acest incontestabil caracter amical al mediațiunei engleze reese de altfel și din asentimentul Franței, aliata credincioasă a Cehoslovaciei și care de repetate ori a declarat solemn că-și va îndeplini în caz de agresiune contra aliatului ei, toate obligațiile ce decurg din tratatul ce-l are cu Cehoslovacia.

Din primul moment al izbucnirei conflictului dintre Germania și Cehoslovacia pe chestia germanilor sudeți, atât Franța cât și Anglia, deși n'au încetat de a da sfaturi de calm la Praga, au declarat totuși categoric că înțeleg să respecte și, la nevoe, să facă să se respecte întreaga suveranitate a statului cehoslovac, iar atunci când primejdia agravării conflictului a devenit acută, Parisul și Londra, au intervenit cu hotărire la Berlin și au salvat pacea Europei.

Iată dece, se poate afirma că mediațiunea britanică, nu poate fi bănuită ca o imixtiune în afacerile interne ale unui alt stat și că ea e pornită din cele mai bune intențiuni și din dodorința neclintită a Angliei, manifestată de altfel cu o identică tărie și în chestiunea spaniolă, de a împiedica izbucnirea unui război european.

Dar și din punct de vedere juridic, mediațiunea britanică, ar putea fi justificată. Intr'adevăr se știe că între Germania și Cehoslovacia există un pact de conciliațiune și de arbitraj. Mediațiunea britanică, deși lipsită de vestmântul oficial al unui arbitraj cerut și acceptat de cele două părți, poate totuși folosi ca atare întărind pactul germano-cehoslovac printr'o experiență de aplicare practică. De altfel, așa cum s'au desfășurat lucrurile, se pare că sugestia mediațiunei a venit din partea Germaniei. Vizita colonelului Wiedemann, trimisul cancelarului Hitler, la Londra în ajunul plecărei Suveranilor britanici și a lordului Halifax la Paris, este desigur punctul de plecare al ideei de mediațiune britanică. De câtăva vreme dela Berlin, s'au manifestat intențiuni de o apropiere de Anglia, ceeace ar fi imposibil atâta timp cât situația în Europa Centrală și orientală ar continua să rămâe amenințătoare, s'au mai precis, atâta timp cât politica Germaniei față de Cehoslovacia nu va fi clară. Soluționarea problemei germanilor sudeți pe cale pacinică, este piatra de încercare, a politicii germane în această parte a Europei. Mediațiunea britanică poate fi deci considerată și din acest punct de vedere, ca pornită din intențiunea de a servi cauza păcii europene, menținându-se în sensul strict al unei intervențiuni amicale în limita și cu respectul integral al suveranității statului cehoslovac.

Pe de altă parte atitudinea adoptată, din primul moment, de guvernul din Praga față de problema minorităților, bunăvoința manifestată pentru soluționarea problemei prin consimțirea tutulor sacrificiilor cari nu ating demnitatea, autoritatea și integritatea teritorială a statului, ne îndrituesc să facem constatarea că și acceptarea mediațiunei britanice este o nouă dovadă de înțelepciunea conducătorilor statului cehoslovac, de bunele lor intențiuni și de forța morală pe care poporul și statul cehoslovac o reprezintă în viața europeană.

Zidirea in criptă,

la Mânăstirea Curtea de Argeș, a rămășițelor pământești ale M. S. Reginei Maria

Coborirea în criptă și zidirea rămășițelor pământești ale M. S. Regina Maria, în Mânăstirea Curtea de Argeș, a fost făcută în fața M. S. Regelui, a membrilor Familiei Regale și a trimișilor Caselor Regale străine.

Procesul-verbal, consemnând această operație, a fost semnat conform legii, de: I. P. S. S. Patriarhul Miron, președintele consiliului de miniștri; d. Ernest Urdăreanu, ministrul Casei Regale; P. S. S. Episcopul N. Colan, ministrul cultelor; P. S. S. Episcopul Leu al Argeșului; d-nii Victor Iamandi, ministrul justiției, și Aurel Garoescu, secretar general al aceluiaș departament.

Mormântul se află lângă intrarea în biserică, în colțul din stânga al Mânăstirei, lângă mormântul Regelui Ferdinand I, Intregitorul de Neam.

Incinerarea ataşatului militar japonez

Am vorbit la timp de catastrofa aeriană în care, împreună cu încă 13 persoane, și-a găsit moartea și lt.-colonelul japonez Waka Masakatsu atașat militar al Japoniei.

In cliseu: corpul nefericitului ofițer, coborît din tren în gara de Nord.

(Articolul în corpul ziarului)

NORDUL CHINEI

AMENINȚAT DE INUNDAȚII CATASTROFALE

Peking, 26 (Rador) — Din cauza ploilor torențiale din ultima săptămână, nordul Chinei este amenințat de inundații catastrofale.

Orașele Peking și Tientsin sunt de mai multe zile izolate de apele revărsate. Sunt inundate și mai multe cartiere din Peking.

Apele fluviului Galben sunt în continuă creștere.

Admirație și uimire...

Iată un interesant și caracteristic instantaneu luat la garden-parti-ul dela Bagatelle, dat în onoarea Suveranilor britanici: M. S. Regina Elizabeth privind, uimită și plină de admirație.